

TISKOVÁ ZPRÁVA 12. března 2013

Muzeum hlavního města Prahy
pořádá od 13. 3. do 25. 8. 2013
v hlavní budově muzea výstavu

Zdenko Feyfar – neznámý i známý

Na Poříčí 52, Praha 8

Muzeum hlavního města Prahy pořádá v hlavní budově muzea na Florenci výstavu Zdenko Feyfar – neznámý i známý. Výstava ke stému výročí narození tohoto významného českého fotografa potrvá od 13. 3. do 25. 8. 2013. Na výstavě budou zastoupeny Feyfarovy fotografie Prahy i málo známé snímky Vltavy a Podkarpatské Rusi. Rovněž lze v expozici nalézt fotografie Krkonoš, jejich panoramat, přírodních krás a ukázek lidské práce. Do výstavy jsou zahrnuty také díla otce Zdenka Feyfara, MUDr. Jaroslava Feyfara, jakožto vášnivého fotoamatéra. Velkou měrou jsou na výstavě zastoupeny fotografie, které vznikly v době pořádání světové výstavy v Bruselu v roce 1958. Prezentovány budou také autorovy záznamy ve formě skicářů a deníků, které vznikaly při toulkách Prahou a díla z fotoreportážní a portrétní tvorby. Jak podotýká ředitelka Muzea hlavního města Prahy, PhDr. Zuzana Strnadová: „Touto výstavou prezentujeme fotografie Zdenka Feyfara nejen ze sbírek našeho muzea, ale celé široké spektrum jeho tvorby. Doufám, že návštěvníky výstava potěší vysokou kvalitou jednotlivých fotografií a stejně tak i svojí jedinečnou atmosférou“.

Zdenko Feyfar (1913–2001) patří ke klasikům české fotografie. Narodil se v Jilemnici v rodině lékaře a vášnivého fotoamatéra MUDr. Jaroslava Feyfara, což do značné míry předurčilo jeho životní dráhu. Fotografovat začal ve 30. letech během studia medicíny. Čím více se ponořujeme do jeho tvorby, tím více nás překvapuje její tematická šíře i obrovský rozsah. Z počátečního období uvidíme na výstavě kromě snímků Prahy také málo známé fotografie staré Vltavy a Podkarpatské Rusi, kam se vydal s přítelem v r. 1934. V r. 1939 nacisté uzavřeli české vysoké školy a Zdenko Feyfar musel studium přerušit. Podařilo se mu dostat na Státní grafickou školu v Praze, kde pod vedením profesorů Jaromíra Funkeho, Josefa Ehma a Rudolfa Skopce vystudoval obor fotografie (1940–1943). Od r. 1943 pracoval jako fotograf ve filmových ateliérech Barrandov, od r. 1945 jako profesor Státní grafické školy a od r. 1951 jako fotograf na volné noze. Ve 2. polovině 40. let vstupuje Feyfar do vrcholného období své tvorby. Svoji pozornost a lásku přitom dělí mezi Krkonoše a Prahu, kde ho zajímá především architektura historického centra, okolí Vltavy a zvláště Karlův most. V Krkonoších fotografuje nejen přírodní panoramata, ale také obyvatele hor při jejich práci a horskou květenu, v jejímž zobrazování dosáhl vrcholného mistrovství. Feyfarovy

krkonošské snímky dnes mají vedle umělecké hodnoty i velikou hodnotu historickou, protože způsob života a krajina v Krkonoších se vlivem turistického průmyslu podstatně změnily. V r. 1958 se pod heslem „Za lidštější svět“ konala světová výstava v Bruselu, na které Československo získalo řadu nejvyšších ocenění. Jedním z nich je i stříbrná medaile v oboru fotografie, udělená Zdenko Feyfarovi. Tou dobou vznikají nejen slavná, dnes již klasická Feyfarova díla, která jsou velkou měrou na výstavě zastoupena. Při svých toulkách po Praze zachycoval také – jakoby ve formě skicáře nebo deníku – všednodenní výjevy, malebná zákoutí a slovy těžko postižitelnou dobovou atmosféru města. Řada negativů těchto snímků je šťastnou shodou okolností v držení Muzea hlavního města Prahy. Většina z nich je – ve zpracování Zdeňkem Helfertem – na této výstavě publikována poprvé. Zdenko Feyfar zřejmě neplánoval jejich zveřejnění v této podobě, ale právě přesnost záběrů a dokonalý výřez zpozorovaného motivu poukazují na jeho mistrovské vidění skutečnosti. Ač fotoreportáž nestála v popředí jeho zájmu, zaznamenával Zdenko Feyfar po celý život i historické události. I zde se jedná o jakýsi deník, a i zde dosáhl vynikajících výsledků, jak o tom svědčí například jeho snímky během osvobození Prahy v r. 1945. Ještě dávno před přijetím do Spolku výtvarných umělců Mánes (1949) se Feyfar přátelil s mnoha výtvarníky a spisovateli. Připomeňme alespoň malíře Jaroslava Lebedu, popraveného nacisty, nebo Jaroslava Havlíčka. Zvláště pevné přátelství ho poutalo k malířské rodině Strettiových. Jím postupně jakoby „mimořádně“ vytvořené portréty – sám se necítil být portrétistou a ani teoretici fotografie ho za něj nepokládali – představují dnes nejen cennou galerii vynikajících osobností, ale jsou i příkladem skvělé portrétistické práce. I tyto snímky byly až do této výstavy v České republice většinou neznámé (několik z nich bylo zveřejněno v monografii a vystaveny byly souborně – pokud je nám známo – dosud pouze v Ewing Gallery ve Washingtonu). Protože si Zdenko Feyfar velmi vážil svého otce a jeho fotografického díla, které téměř vždy uváděl i ve vlastních důležitých publikacích, zahrnuje výstava rovněž ukázky z díla MUDr. Jaroslava Feyfara.

Petr Feyfar, Jan Jungmann

Kontakt pro bližší informace:

Mgr. Olga Šámalová

vedoucí oddělení prezentace

samalova@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 939, M+ 420 725 847 820

Šárka Behenská, DiS.

oddělení prezentace

behenska@muzeumprahy.cz

T+ 420 221 012 940, M+ 420 725 847 873

Bohumila Křížová

produkční výstavy

krizova@muzeumprahy.cz

T+420 221 012 934, M+ 420 724 277 621